

Sygn. akt III KK 434/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Ryński

SSN Barbara Skoczowska

Protokolant Jolanta Włostowska

w sprawie **A. D.**,

skazanego z art. 233 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 12 grudnia 2013 r.

kasacji wniesionej na korzyść skazanego przez Prokuratora Generalnego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w G. z dnia 22 marca 2013 r.,

1) uchyla pkt I zaskarżonego wyroku w części obejmującej rozstrzygnięcie o karze łącznej grzywny i w tym zakresie umarza postępowanie;

2) kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 22 marca 2013 r. Sąd Rejonowy połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności i jednostkowe grzywny orzeczone wobec A. D. prawomocnymi wyrokami:

- 1) Sądu Rejonowego z dnia 3 sierpnia 2008 r., sygn. akt II K 517/07 (kara łączna 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat oraz orzeczona na podstawie art. 71 § 1 k.k. grzywna w wysokości 50 stawek dziennych po 10 złotych każda),
- 2) Sądu Rejonowego z dnia 11 lipca 2008 r., sygn. akt II K 994/07 (kara łączna 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszenia jej wykonania na okres próby 5 lat oraz orzeczona na podstawie art. 33 § 1-3 k.k. grzywna w wysokości 30 stawek dziennych po 10 złotych każda),

wymierzając skazanemu A. D. karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości 60 stawek dziennych po 10 złotych każda.

Od tego wyroku kasację w trybie art. 521 k.p.k. wniósł Prokurator Generalny zarzucając rażące i mające wpływ na treść orzeczenia naruszenie prawa materialnego, tj. art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. oraz art. 71 § 2 k.k., wskazując w szczególności, że postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 19 lutego 2009 r. (sygn. akt II Ko 3338/08) zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 517/07, przez co orzeczona na podstawie art. 71 § 1 k.k. grzywna nie podlegała wykonaniu, a więc nie mogła zostać połączona z grzywną orzeczoną w sprawie II K 994/07.

Prokurator wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części tj. dotyczącej kary łącznej grzywny i umorzenie postępowania na podstawie art. 537 § 2 k.p.k. w zw. z art. 572 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym i podlega uwzględnieniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Nie budzi wątpliwości, że wyrok Sądu Rejonowego z dnia 3 sierpnia 2008 r. (sygn. akt II K 517/07) zawiera rozstrzygnięcie o karze pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby i o orzeczeniu grzywny na podstawie art. 71 § 2 k.k., oraz że postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 19 lutego 2009 r. (sygn. akt II Ko 3338/08) zarządzono wykonanie wskazanej powyżej kary pozbawienia wolności. Natomiast zgodnie z treścią przepisu art. 71 § 2 k.k., w razie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności grzywna orzeczona na podstawie art. 71 § 1 k.k. nie podlega wykonaniu, a w przypadku jej uiszczenia,

kara pozbawienia wolności lub ograniczenia wolności ulega skróceniu o okres odpowiadający liczbie uiszczonych stawek dziennych.

Orzeczenie grzywny na podstawie art. 71 § 2 k.k. jest ściśle związane z zastosowaniem środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności lub ograniczenia wolności a funkcją tej grzywny jest urealnienie dolegliwości związanej z orzeczeniem tego środka. Gdy jednak zarządza się wykonanie kary – powyżej zarysowana racja orzeczenia grzywny podlega dezaktualizacji. Daje temu wyraz wprost art. 71 § 2 k.k. (por. wyrok SN z dnia 28 listopada 2012 r. III KK 328/12, LEX nr 1228564)

Zatem, mając na uwadze realia niniejszej sprawy, w dacie wydawania wyroku łącznego, grzywna orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 3 sierpnia 2008 r., jako niepodlegająca wykonaniu, nie mogła zostać połączona z grzywną orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 11 lipca 2008 r.

W związku z powyższym należało uznać, że połączenie w wyroku łącznym z dnia 22 marca 2013 r. orzeczonej na podstawie art. 71 § 1 k.k. grzywny, która nie podlegała wykonaniu w związku z zarządzeniem wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, z grzywną orzeczoną na innej podstawie, nastąpiło z rażącym naruszeniem art. 85 k.k. oraz art. 71 § 2 k.k., ponieważ nie było podstaw do łączenia wskazanych grzywien, co miało istotny wpływ na treść zapadłego orzeczenia.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.